

Riječ radnika dolazi do izražaja na svakom koraku, o čemu rječitro govori i podatak da je 80% radnika uključeno u rad raznih samoupravnih tijela, a za ispravnost u donošenju odluka garancija je i to, da je svaki četvrti zaposleni član SK.

Radnički sabor u ime svojih radnih organizacija pozdravili su Cvjetan Bojčić — »Kornatexport«, Ilija Bunjevac — »Ribokombinat« Beograd, Bačani Milan — zamjenik predsjednika Skupštine općine Čazma i Barbarić Ivan — predstavnik društveno-političkih organizacija i član Mjesne zajednice Gornji Draganac.

Gosti našeg Sabora zaželeli su još puno poslovnih uspjeha ovom kolektivu, što nas još više veže da zacrtane programe u cijelosti izvršimo.

Uvjereni smo da ovakva manifestacija nije usamljena, a Radnički sabor mjesto je gdje do punog izražaja dolazi zbližavanje radnog čovjeka i svih poslovnih prijatelja.

Poslovni uspjesi, koje je ova osnovna organizacija postizavala u svom 16-godišnjem poslovanju, garancija su da će tako i dalje raditi i postizavati zavidne rezultate u grani slatkovodnog ribarstva.

Mirosavljević Dragan

Sastanak Sekcije za šaransko ribnjačarstvo Jugoslavije

Dana 13. juna 1975. godine, u organizaciji Poslovnog udruženja slatkovodnog ribarstva Jugoslavije i domaćina sastanka Ribarskog gazdinstva »Ečka«, održan je sastanak Stručne sekcije za šaransko ribnjačarstvo Jugoslavije. Sastanak je održan na objektu Ribarskog gazdinstva »Ečka« — divnom i prijatnom ambijentu »Ribarska kuća«, koji se nalazi na ušću Tise i Begeja.

Sastanku impozantnog skupa od preko 150 učesnika presedavao je inž. Mirko Turk direktor Instituta za slatkovodno ribarstvo Zagreb.

Otvarajući sastanak inž. Mirko Turk je u ime Sekcije pozdravio »doajene« slatkovodnog ribarstva, prof. Josipa Plančića i druga Branu Radonića, dugogodišnjeg predsjednika Upravnog odbora Poslovnog udruženja slatkovodnog ribarstva Jugoslavije i prisutne goste: inž. Kostu Miljkovića, predstavnika Privredne komore Jugoslavije, inž. Bogdana Kašinovića, sekretara Saveta za poljoprivredu Privredne komore SR Srbije, druga Boru Vujkova, savetnika u Republičkoj privrednoj komori SR Srbije, drugaricu Katarinu Jukić, predstavnika Sekretarijata za poljoprivredu SR Hrvatske, inž. Boru Radovanovića, predstavnika Sekretarijata za poljoprivredu SAP Vojvodine, druga Anđelka Kojičića, sekretara Izvršnog saveta SO Zrenjanin, dra Lazu Boškova, predstavnika Veterinarskog zavoda Zemun, predstavnike štampe i televizije i ostale prisutne goste.

Rad Sekcije se odvijao po već utvrđenim i dostavljenom dnevnom redu.

1. Ribarsko gazdinstvo »Ečka«, i pozdravna reč predstavnika domaćina — direktor inž. Dragan Kovačević;

2. Ekonomski položaj slatkovodnog ribarstva i predlozi mera — referenti: inž. Mirko Turk i mr inž. Ilija Bunjevac;

3. Proizvodnja ribe u 1974. godini i plan za 1975. godinu — referent: Vujačić Ljubomir;

4. Mesto slatkovodnog ribarstva u okviru poljoprivrede — referent: inž. Cvjetan Bojčić;

5. Poslovna zajednica slatkovodnog ribarstva — referent Ivica Bačmaj;

6. Mehanizacija u ribarstvu:

a) Nove metode prehranjivanja šarana — referenti: dr Nikola Fijan, mr inž. A. Jeromel i mr E. Teskeredžić;

b) Čamci za automatsko hranjenje i dubrenje na Ribnjačarstvu »Končanica« — referent: Dušan Barišić.

7. Potpisivanje Samoupravnog sporazuma o beneficiranom stažu u slatkovodnom ribarstvu; i

8. Razno.

Prije prelaska na dnevni red prisutne je u ime grada domaćina pozdravio drug Anđelko Kojičić. Poželevši svim prisutnim ugodan boravak na teritoriji SO Zrenjanin, drug Kojičić je ukratko upoznao prisutne sa istorijatom nastanka i razvoja grada Zrenjanina, njegovom okolinom i znamenitostima ovoga kraja. Zatim je ukratko upoznao prisutne sa ekonomskom snagom i dostignućima pojedinih privrednih grana i ambicioznim planovima daljeg razvoja komune. Posebna pažnja, po rečima druga Kojičića, poklanja se razvoju ribarstva, za čiji razvoj na teritoriji opštine Zrenjanin postoje izvanredne mogućnosti i uslovi. Dužna pažnja na teritoriji komune poklanja se razvoju školstva, zdravstva i socijalne zaštite i svega ostalog što utiče na povećanje životnog standarda ljudi.

Zatim je inž. Dragan Kovačević direktor Ribarskog gazdinstva »Ečka«, kao domaćin sastanka posebno pozdravio učesnike sastanka i prisutne goste, izražavajući u ime svog kolektiva i svoje lično veliko zadovoljstvo što su domaćini sastanka jugoslovenskih ribara.

Nakon što je pozeleo svim učesnicima prijatan boravak na objektima Ribarskog gazdinstva »Ečka« i

predložio program rada Sekcije, drug Dragan Kovačević je ukratko upoznao prisutne sa istorijatom nastanka i planovima daljeg razvoja ribnjaka »Ečka« — našeg najvećeg šaranskog ribnjaka. Ističući svoje uverenje da će i ribarstvo naći svoje mesto u »zelenom planu« i dobiti odgovarajuća sredstva za dalji razvoj, inž. Kovačević iznosi da su ambicije i planovi Ribarskog gazdinstva »Ečka« kao nosioca razvoja ribarstva na teritoriji Banata veliki i da će samo za narednih 5 godina izgraditi 7—8.000 hektara. Zahvaljujući izvanrednim mogućnostima, Ribarsko gazdinstvo »Ečka« planira razvoj lovno i sportsko-ribolovnog turizma, zaštita zaista postoje izvanredni uslovi i mogućnosti.

Pošto su referati pod tačkom 2. i 3. blagovremeno dostavljeni svim učesnicima, na zahtev učesnika dogovoreno je, da se podnesu referati pod tačkom 4. i 5. dnevnog reda, pa onda diskutuje po tačkama 1, 2, 3, 4 i 5, pošto su međusobno povezane.

Na poziv predsedavajućeg inž. Turka, referat po 4. tački dnevnog reda — mesto slatkovodnog ribarstva u okviru poljoprivrede podneo je inž. Cvjetan Bojčić direktor Poslovnog udruženja slatkovodnog ribarstva.

U svom uvodnom izlaganju inž. Bojčić iznosi proceduralni pregled događaja preduzetih mera u vezi traženja rešenja položaja i mesta slatkovodnog ribarstva Jugoslavije u okviru jugoslovenske poljoprivrede. I pored toga što su javnost i drugi odgovorni faktori upoznati sa problemima i stanjem u slatkovodnom ribarstvu Jugoslavije, po rečima inž. Bojčića nije se mnogo učinilo na sagledavanju teškoća i rešavanju problema u skladu sa ostalim granama poljoprivrede.

Inž. Bojčić ističe da se kod rešavanja problema poljoprivrede stalno zaobilazi slatkovodno ribarstvo, bilo da se radi o premijama, kompenzacijama, reeskontnim kreditima i dr. i predlaže da se od nadležnih organa traži izjednačavanje slatkovodnog ribarstva sa položajem ostale poljoprivrede odnosno stočarstva.

Po 5. tački dnevnog reda o potrebi stvaranja Poslovne zajednice slatkovodnog ribarstva referisao je drug Ivica Bačmaj, direktor Ribnjačarstva »Siščani« Čazma.

Polazeći od činjeničnog stanja, vidljivog iz pregleda proizvodnje za 1974. godinu i plana proizvodnje za 1975. godinu, drug Ivica Bačmaj ističe da se stalno pogoršava položaj slatkovodnog ribarstva Jugoslavije, jer su cene proizvodnje sve veće, a uslovi privredovanja sve teži.

Ističući da u »zelenom planu« nije obuhvaćeno ribarstvo kao ostala poljoprivreda, da je ribu mimošao zakon o premijama i kompenzacijama, da su premije za izvoz različite — odnosno veće su za Istok, nego za Zapad, što je nerazumljivo i nenormalno, da kredite reeskontne i inostrane ne možemo da koristimo, jer nemamo uslova zbog nekih zakonskih formalnosti, po rečima druga Bačmaja jasno proizlazi da se slatkovodnom ribarstvu Jugoslavije životni prostor stalno smanjuje i svakog dana dolaze sve teži uslovi privredovanja. Drug Bačmaj, također, smatra da nerešeno pitanje maloprodajnih cena ribe u Jugoslaviji i

odnos cena meso—riba, nakon dobijanja premija za tov i kompenzacija za meso, još više pogoršava položaj ribarstva.

Svi ovi nerešeni problemi, smatra drug Ivica Bačmaj, teraju nas kao granu da razmišljamo kako treba da se organizujemo u slatkovodnom ribarstvu, da bi zajedničkim snagama rešavali probleme.

Dileme, koje su postojale oko formiranja poslovnih zajednica, ne postoji više, jer se pored republičkih mogu formirati i na Saveznom odnosno jugoslovenskom nivou. Obzirom na veličinu grane, koja je u upoređenju sa drugim privrednim granama veoma mala, drug Bačmaj se zalaže da se u interesu grane formira Jugoslovenska poslovna interesna zajednica za ribarstvo. U duhu dogovora na sastanku Upravnog odbora predlaže, da se na nivou Organizacija udruženog rada razmotri celokupna situacija i donesu potrebne odluke kako se organizovati u slatkovodnom ribarstvu Jugoslavije na samoupravnim osnovima.

Zahvaljujući referentima na podnesenim referatima predsedavajući inž. Turk otvara diskusiju po 1, 2, 3, 4. i 5. tački dnevnog reda, od kojih ističemo sledeće:

Dr Laza Boškov smatra da je veliki postotak uginuća u ribarstvu i da je u odnosu na ostale vrste stoke u veoma velikom neskladu. Isti je slučaj bio i kod drugih vrsta stoke ističe Boškov, ali se savremenom ishranom i drugim preventivnim merama uspelo uginuće svesti na najmanju meru. Drug Boškov smatra da bi pitanju savremene ishrane i zaštite trebalo pokloniti daleko veću pažnju. Predlaže da se i instituti i zavodi više angažuju na rešavanju uzgojnih problema i rezultati sigurno neće izostati.

Inž. Rade Ilkin predlaže da se raspravi pitanje uzgoja ribe u trogodišnjem uzgojnom periodu. Uzgoj krupne ribe u trogodišnjem uzgoju je po rečima druga Ilkina daleko skuplji, zato predlaže da se na nivou grane potpiše samoupravni sporazum i u interesu smanjenja troškova proizvodnje potpuno napusti trogodišnji uzgoj krupne ribe. Drug Ilkin smatra da bi tehnolozi trebali više da kažu o ovom problemu, kako bi se više rasvetlio ovaj problem, i predlaže da Sekcija donese u tom pravcu potrebne zaključke.

Inž. Mirko Turk daje kratak osvrt na svoj referat u cilju razjašnjenja nekih pitanja i u potpunosti podržava diskusiju i predlog druga Rade Ilkina.

Dr Bori Ržanićin, zahvaljuje se pozivu da prisustvuje sastanku. Drug Ržanićin smatra da ima puno problema koji pritiskuju ribarstvo i teraju sve na razmišljanje i traženje zajedničkih rešavanja tekućih problema. Po pitanju proizvodnje krupne ribe u trogodišnjem pogonu dr Ržanićin podržava prethodne diskutante i ističe da proizvodnja skupe ribe pogoršava i onako tešku situaciju u kojoj se zbog nerešenih sistemskih pitanja nalazi slatkovodno ribarstvo.

Po pitanju suzbijanja bolesti dr Boris Ržanićin ističe da se u SR Hrvatskoj radi na tom planu, ali u interesu sigurnijeg rešavanja problema predlaže da se ujedine snage na nivou Jugoslavije. Polazeći od nagomilanih problema u ribarstvu dr Ržanićin poziva prisutne drugove iz nadležnih organa da pomognu rešavanju nastalih problema u interesu daljeg razvoja slatkovodnog ribarstva.

FOTOREPORTAŽA

sa sastanka Stručne sekcije za šaransko ribnjačarstvo na Ribarskom gazdinstvu »Ečka«



1. Rad stručne sekcije nije ovako počeo. To je samo prva slika po redu.

2. Prof. dr N. Fijan demonstrira »plutajuću vreću« za hranidbu mlađa.

3. Grupa učesnika za uspomenu.

4. Demonstracija i razgovor o novim metodama hranidbe ribe.

5. Inž. Bojčić objašnjava funkciju domaće »samohranilice« za ribu na šaranskom ribnjačarstvu.

6. Grupa učesnika s ekspredsjednikom Branom Radovićem.

Inž. Bogdan Kašiković, pozdravlja skup u ime Privredne komore SR Srbije, sa željom da se slatkovodno ribarstvo nađe u novom društvenom dogovoru sa ostalom poljoprivredom.

Inž. Kašiković smatra da će se i riba naći u novom društvenom dogovoru i da će imati tretman pšenice, mesa i drugih važnih poljoprivrednih kultura, jer se ovih dana o ovom pitanju raspravlja u određenim nadležnim forumima. Inž. Kašiković zato predlaže da se preko organizacija udruženog rada, delegata i delegacija insistira i traži od nadležnih organa da i proizvodnja ribe dobije tretman ostalih poljoprivrednih kultura kada se radi o razvojnim premijama i tretman mesa kada se radi o kompenzacijama i drugim beneficijama, jer je proizvodnja i potrošnja ribe kod nas još mala, a mogućnosti za dalji razvoj slatkovodnog ribarstva izvanredne.

U vezi održavanja Kongresa o ishrani, čiji je osnovni cilj povećanje hrane u svijetu, Kašiković smatra da bi i ribari trebali da kažu svoju reč kao i druge grane i traže mogućnosti i sredstva za dalju izgradnju proizvodnih kapaciteta, radi iskorišćavanja svih prirodnih potencijala i mogućnosti u interesu povećanja proizvodnje ribe.

Po pitanju bolesti riba i velikog postotka uginuća inž. Kašiković smatra, da bi trebalo više uraditi na planu savremene ishrane i suzbijanje bolesti, jer je isti slučaj bio ranijih godina kod ostalih vrsta stoke, gde se u bliskoj prošlosti uspešno rešilo mnogo pitanja i uginuće svelo na najmanju meru. Postoje velike razlike kod proizvodnje ribe po jedinici površine kod pojedinih organizacija, zato treba ići na povećanje proizvodnje po jedinici površine na postojećim ribnjacima, jer su tu, po rečima Kašikovića velike rezerve i mogućnosti za dalje povećanje proizvodnje ribe u Jugoslaviji. Pored toga Kašiković predlaže da se preko Poslovnog udruženja ili novoformirane organizacije traže nova sredstva iz međunarodnih zajmova i kredita za razvoj i ide na dalju izgradnju ribnjaka, jer u Jugoslaviji postoje velike mogućnosti i potrebe za dalji razvoj ribarstva. Drug Bogdan Kašiković je takođe mišljenja da bi trebalo u interesu povećanja potrošnje i unapređenja plasmata, tražiti novu savremenu tehnologiju i rešenja u pripremi ribe za tržište i u prometu.

Na kraju svog izlaganja inž. Kašiković predlaže da Poslovno udruženje odmah uputi Saveznoj komori, Saveznom komitetu za poljoprivredu i svim ostalim nadležnim organima i organizacijama zahtev da se i riba izjednači sa svim ostalim granama poljoprivrede.

Prof. dr Nikola Fijan je mišljenja da bi o formiranju Poslovne interesne zajednice trebalo dobro razmisliti i tražiti najpovoljnije rešenje i predlaže da se ista formira na jugoslovenskom nivou.

Po pitanju bolesti i gubitaka ribe drug Fijan smatra da je problem svestran i da se teško može uspešno rešavati bez savremenije izgradnje ribnjaka. Predlaže da se u novim projektima predvide i programi suzbijanja bolesti. Novi Pravilnik o suzbijanju bolesti treba da reši dosta problema i uvede reda u tehnologiji proizvodnje i izgradnje novih ribnjaka.

Prof. Josip Plančić, nakon kratkog osvrtu o istorijatu razvoja ribnjačarstva u Jugoslaviji — još od vremena Austro-Ugarske monarhije — iznosi svoja iskustva od 1910. godine kada je počeo da radi u ribarstvu pa sve do danas. Za uzgoj ribe u dvogodišnjem pogonu po mišljenju prof. Plančića treba kvalitetan nasadni materijal, jer sitna mlad, zbog dugog perioda gladovanja, loše prezimi i zato su veliki komadni gubici. Prof. Plančić predlaže da se u budućem radu ide na orijentaciju, da se u južnim krajevima zemlje ide na proizvodnju nasadnog materijala, jer je vegetacioni period duži i uslovi za uzgoj povoljniji, a u severnim krajevima ide na uzgoj konzumne ribe. Po mišljenju prof. Plančića Jugoslavija za ovakvu preorijentaciju ima izvanredne uslove i mogućnosti.

Mr inž. Dragiša Denadić, ističe da je ribnjačarstvo relativno mlada grana kod nas, mada ribarenje datira od davnina. Po rečima druga Denadića ima dosta problema u ribarstvu koji se mogu jedino zajedničkim snagama uspešno rešavati.

Inž. Denadić smatra da bi neke probleme trebalo rešavati u samoj kući i drugačije se prestrojiti i organizovati. Ribarstvo posle šezdesetih godina ovog veka, kada su ozbiljnije povećani prinosi po jedinici površine, dugo stagnira i zato treba udružiti snage i ići dalje na povećanje proizvodnje ribe u Jugoslaviji. Predlog prof. Plančića, po mišljenju mr inž. Dragiše Denadića zaslužuje punu pažnju.

Pitanju ishrane smatra inž. Denadić mora se posvetiti daleko veća pažnja, jer je savremena ishrana osnov za sigurnu i visoku proizvodnju. Pitanju mehanizacije u interesu smanjenja troškova proizvodnje u ribarstvu drug Denadić takođe pridaje veliki značaj.

U svom daljem izlaganju po pitanju prestrojanja i organizovanja na samoupravnim osnovama inž. Denadić se zalaže za formiranje Poslovne interesne zajednice za ribarstvo na jugoslovenskom nivou.

Dr Đoko Drecun, podržava i pozdravlja diskusiju prof. Plančića. Ističući da se u šaranskom ribnjačarstvu Jugoslavije po njegovom mišljenju nije puno postiglo, upoređujući sa dostignućima u pastrmskoj proizvodnji, gde su dostignuti svetski vrhunski rezultati, a u Evropi sigurno imamo najbolje rezultate. Po mišljenju dra Drecuna nauka bi trebala više da se angažuje na planu rešavanja problema u šaranskoj proizvodnji u cilju postizanja boljih rezultata, jer za razvoj ribnjačarstva u Jugoslaviji postoje veoma dobri uslovi.

Dr Drecun je takođe mišljenja da danas u Jugoslaviji ne postoji ni jedna organizacija koja može dati pun inženjering kod izgradnje šaranskih ribnjaka i organizovanja šaranske proizvodnje, što je obzirom na rezultate i tradiciju uzgoja šarana kod nas žalosno.

Pitanje organizovanja i prestrojanja u ribarstvu na samoupravnim osnovama dr Drecun smatra, da je obzirom na veličinu i specifičnost grane, jedina i ispravna alternativa stvaranja jugoslovenske poslovne interesne zajednice za ribarstvo. Uveren je takođe da se sva pitanja i problemi mogu rešavati dobrim organizovanjem na nivou grane, i traženjem da u svim

predstavničkim telima imamo svoje predstavnike, kako se više ne bi dešavali propusti kao u proteklom periodu.

Nakon veoma interesantne diskusije i korisnih sugestija i predloga, doneti su sledeći

ZAKLJUČCI:

1. Na nivou grane slatkovodnog ribarstva Jugoslavije za proizvodnu 1976. godinu i dalje potpisati Samoupravni sporazum o obaveznom napuštanju trogodišnjeg uzgoja ribe u ribnjacima i prelaska na dvogodišnji uzgoj sa maksimalnom komadnom težinom do 2 kg.

U prelaznom periodu za 1975. godinu cenu šarana i biljojednim ribama, čija je komadna težina iznad 2 kg povećati za 25% u jesenjem periodu.

Cijenu šarana u letnjem ribolovu, težine preko 1 kg takođe povećati za 20%.

2. Uputiti zahtev svim odgovornim faktorima počev od pokrajina, republika do federacije da i slatkovodno ribarstvo ima isti tretman kao poljoprivreda.
3. Zahtevati od nadležnih organa da se cene ribe slobodno formiraju na celom jugoslovenskom tržištu.
4. U cilju rešavanja aktuelnih proizvodnih problema u ribarstvu, potrebno je bolje organizovanje i veće angažovanje naučne službe shodno vođenoj diskusiji i datim predlozima.
5. U interesu boljeg organizovanja i dogovaranja na samoupravnim osnovama, izvršiti udruživanje cele grane slatkovodnog ribarstva u Poslovnu zajednicu za ribarstvo Jugoslavije.

Svi referati i materijali sa sastanka biće štampani u časopisu »Ribarstvo Jugoslavije«.

Referent po 6. tački dnevnog reda, na temu: Nove metode prihranjivanja šarana, bio je prof. dr Nikola Fijan.

U svom izlaganju dr Nikola Fijan je dao kratak osvrt na dostignuća u svetu i kod nas na planu savremene ishrane ribe. Ističući da se samo savremenom ishranom uz primenu ostalih savremenih uzgojnih mera i puno angažovanje nauke mogu postići visoki proizvodni rezultati, dr Fijan smatra da će uključivanjem fabrike za proizvodnju stočne hrane »5. maj« Bjelovar, radi proizvodnje kompletne riblje hrane u mnogome pomoći na planu rešavanja svih aktuelnih proizvodnih problema. Dr Nikola Fijan upozna je prisutne da su sva potrebna uputstva o pravilnoj ishrani ribe, počev od praktičnih uputstava o pripremanju i davanju obroka do upotrebe lekovitih hraniva radi preventive i suzbijanja bolesti, data u vrlo lepom pripremljenom priručniku »Hranidba ribe«. Autor priručnika je prof. dr Nikola Fijan, a izdavači knjige su: Fabrika stočne hrane »5. maj« OOUR prerada Bjelovar, Poslovno udruženje slatkovodnog ribarstva »Kornatexport« Zagreb i Zavod za biologiju i patologiju riba i pčela — Veterinarskog fakulteta Zagreb, a tehnički urednik vrlo lepo tehnički opremljene knjige je

inž. Cvjetan Bojčić direktor Poslovnog udruženja slatkovodnog ribarstva Jugoslavije.

Pod b) 6. tačke dnevnog reda o primeni čamaca za automatsko hranjenje i dubrenje na Ribnjačarstvo »Končanica«, informisao je inž. Vojta Josip, direktor Ribnjačarstva »Končanica«. Ističući da su nakon veoma uspešnog agregatiranja čamca — proizvodnje »Vodovoda« Daruvar, sa odgovarajućim pogonskim motorom proizvodnje Fabrike »Torpedo« Rijeka, potpuno zadovoljni, inž. Vojta je dao i osnovne karakteristike čamca čija je sadašnja cena oko 90.000 novih dinara sa rokom isporuke od 15 do 30 dana. Inače dužina čamca je 8,20 m, težina 1.450 kg, ukupna težina 6.450 kg, nosivost 5.000 kg, maksimalna brzina 12 milja na sat i maksimalni učinak 5.000 kg na sat.

Na ribnjacima Ribarskog gazdinstva »Ečka« izvršena je vrlo uspešna demonstracija čamaca za automatsko hranjenje i dubrenje uz prigodan komentar drugova Duška Barišića iz daruvarskog »Vodovoda« i inž. Vojte Josipa iz Ribnjačarstva »Končanica«. Data su tumačenja tehničkih osobina i karakteristika i potrebna objašnjenja u vezi upotrebe čamca i njihove nabavke.

Pored toga izvršena je demonstracija automatskih hranilica i plutajućih vreća uz prigodan komentar i uputstva o upotrebi prof. Nikole Fijana i inž. Cvjetana Bojčića.

Pod 7. tačkom dnevnog reda, nakon kraćeg objašnjavanja predstavnika Poslovnog udruženja slatkovodnog ribarstva Jugoslavije, zaključeno je kako je to bilo i predviđeno da svi predstavnici ribarskih organizacija Jugoslavije potpišu Samoupravni sporazum o beneficiranom radnom stažu u ribarstvu.

Pod tačkom Razno, data su sledeća saopštenja:

— Prvo je dr Boris Ržanićanin upoznao prisutne o Seminaru za elektro-ribolov održanom u Kotoru. Izražavajući svoje mišljenje da bi se uspešna primena agregata mogla naći na našim ribnjacima kod izlova ribe.

— Po pitanju problema kadrova naročito srednjeg kadra i ribarskih majstora, kao i kvalifikovanih i visoko kvalifikovanih radnika u ribarstvu dr Ržanićanin upozna je prisutne da se u Zajednici za školstvo SR Hrvatske u Novim Dvorima 41211 Zaprešić kod Zagreba, formiraju kursevi i škole radi sticanja potrebnih kvalifikacija i osposobljavanja, pa je potrebno da zainteresovane organizacije blagovremeno prijave svoje kandidate.

— U vezi sa ishranom šarana sa skupim belančevinama iz uvoza dr Boris Ržanićanin smatra da bi se mogla naći korisna zamena sa jeftinim ribljim belančevinama domaće proizvodnje. Oglеди su u toku i prvi rezultati su dobri, a o konačnim rezultatima oglеda daće se u stručnom časopisu »Ribnjačarstvo Jugoslavije«. Dr Ržanićanin ujedno napominje da poseduje uputstva o mogućnosti izrade kod nas plivajuće hrane po uzoru na plivajuću hranu iz Nemačke.

Inž. Cvjetan Bojčić, upozna je prisutne da je Savezna uprava za veterinarstvo uputila izvesnom broju organizacija Nacrt pravilnika o kvalitetu ribe, rakova,

puževa i drugih vodozemaca, radi davanja mišljenja i eventualnih primedbi. Na predlog inž. Bojčića zaključeno je da Predlog pravilnika razmotri Izvršni odbor Poslovnog udruženja slatkovodnog ribarstva Jugoslavije i u ime svih organizacija da svoje sugestije i mišljenje.

Po pitanju mesta i vremena održavanja sledećeg sastanka, dogovoreno je da se sledeći sastanak održi sredinom 1976. godine u Novom Sadu. Domaćin sastanka biće »Ribarstvo« DTD mr inž. Dragiša Đenađić.

Dnevni red sastanka i tačan datum održavanja dogovoriće se naknadno.

Završavajući rad sastanka predsednik Stručne sekcije za šaransko ribnjačarstvo Jugoslavije inž. Mirko Turk se u ime svih učesnika sastanka zahvalio prisutnima na učešću u radu sastanka, referentima na podnetim referatima, a ljubaznim domaćinima na veoma dobroj organizaciji i srdačnom i gostoljubivom prijem.

Ljubomir Vujačić

Ribarsko gazdinstvo „Ečka”

Velika mi je čast da u ime kolektiva Organizacije udruženog rada — Ribarskog gazdinstva »Ečka« najtoplije pozdravim sve ovde prisutne drugarice i drugove, članove stručne sekcije za šaransko ribnjačarstvo Jugoslavije, poželjevši im udoban boravak u našoj sredini i plodonosan rad u okviru zakazanog dnevnog reda.

Počastvovani smo i prisustvom gostiju koje također i u ime ovog skupa kao i u ime našeg kolektiva najtoplije pozdravljam.

Dozvolite mi, dragi prisutni, da vam u nekoliko reči iznesem kraći osvrt na istorijat Ribarskog gazdinstva »Ečka«, na pređeni put i postignute uspehe, kao i zadatke koji stoje pred ovim kolektivom, u želji, da vam ovaj osvrt posluži kao kraća informacija, a u nadi da kroz podudaranje istih problema, sa kojima se i vi sigurno susrećete, u daljem radu ovog sastanka nađemo zajednički dogovor u savladavanju tih problema. Molim vas, nemojte mi zameriti kao domaćinu, što koristim ovaj momenat da okupiram vašu pažnju i za ovu informaciju.

Prema zabeleženim podacima Istorijskog arhiva grada Zrenjanina 1894. godine beleži se korišćenje vodenih površina na lokaciji sadašnjeg ribnjačarstva »Ečka« na način najbolje koncentracije riba uz povoljnu migraciju iz vodotoka Tise i Begeja, a na površini od 1366 kj.

Doduše, ne postoji podatak o količinskoj proizvodnji ribe, već se to u ovim zapisima iskazuje samo po vrednosti proizvodnje, da bi tek u 1907. godini bio evidentiran i podatak o proizvodnji ribe u količini od 140 tona. Te godine faktički i počinje obrađivanje pojedinih teritorija današnjeg ribnjaka.

Podatak, da je 1894. god. preduzeta regulacija odvodnjavanja i navodnjavanja Belog jezera sa izgradnjom propusta za pumpnu stanicu, kao i izgradnja ustave u Ečki 1907. god. kao i pumpne stanice na ribnjaku ukazuje na činjenicu, da je tek tada pristupljeno određenijoj eksploataciji ribnjaka na spomenutoj površini od 1366 kj. čija je produkcija iznosila cca već spomenutih 140 tona.

Ovaj period upravo ukazuje na činjenicu da se razvoj ribnjaka »Ečka« odvijao u tri faze, čija je prva, napred opisano razdoblje od 1894. do 1907. god.

Budući da se ribnjak »Ečka« nalazio u kompleksu ritskog zemljišta i baruština na površini od cca 7.000 kj. to je u narednom periodu, odnosno u drugoj fazi razvoja od 1907. do 1918. god. u želji, da se raznim meliorativnim potezima osposobi ziratno zemljište za intenzivniju obradu i iskorišćavanje, preduzeto je osposobljavanje i novih ribnjačarskih površina za proizvodnju ribe. Tako se u ovom periodu, na zaštićenom delu Lukinog Sela i Belog Blata, izgrađeni bezimeni ribnjaci, a izvesne niske površine pretvorene u jezera-ribnjake. Snabdevanje vodom vršilo se iz Begeja preko sifona od 1500 mm uzvodno od ustave u Ečki, izgrađenim 1911—1912. god.

Već 1910. god. funkcionisala su sledeća ribnjačarska jezera, koja se danas zovu: Belo jezero, Severno jezero 1. do 4, Južno jezero 1. do 5, Turka jezero, Relja jezero i Šovajka. Sva ova jezera već su funkcionalno formirana sa određenim proizvodnim zadacima.

Posle prvog svetskog rata nastupa i treća faza, koja traje sve do kraja drugog svetskog rata. Nastavlja se sa promenom režima površinskih voda sa ciljem njihovog akumuliranja, tako da već 1925. god. ribnjačarenje postaje intenzivnije, a od naredne 1926. god. počinje se sa planskim prihranjivanjem dodatnom hranom i 100% izlovljavanjem. Godinu dana kasnije pristupa se rešavanju problema uništavanja tvrde flore — trske, da bi se 1934. god. izgradio današnji »Sifon« kanal, a u periodu između 1934—1937. god. dva nova jezera »Koča« i »Mika«, a dve godine kasnije jezero »Joca« i »Branica«.

Ceo ovaj period postojanja ribnjaka, sve do oslobođenja, odnosio se na eksploataciju od strane vlasnika — vlastelina.

Nakon oslobođenja, prvo u sastavu Uprave državnih dobara, a posle bivšeg Saveznog poljoprivrednog dobra u Ečki, Ribnjak zadržava ovaj status vrlo kratko vreme.